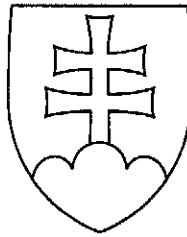

PO - ÚI SOI	
Došlo: 15. 04. 2014	
Podacia číslo: 310/5249	Číslo spisu: 29/12
Prílohy/lísty: —	Vybavuje: PP

Tohto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 17. 06. 2014
a vykonateľnosť dňa
Krajský súd v Bratislave
dňa 17. 06. 2014

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: **AD PROPERTY, spol. s r.o.**, IČO: 43 784 763, Stará Vajnorská 11, 831 04 Bratislava, **zastúpený:** JUDr. Viktor Mišík, advokát, Zámocká 1, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: **Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, poštový priečinok 29, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0355/99/2011 zo dňa 06.02.2012, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0355/99/2011 zo dňa 06.02.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0128/01/2011 zo dňa 20.05.2011 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 200 eur podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. uviesť na doklade o vybavení reklamácie č. DPA 0576/11 zo dňa 02.12.2010 a 28.12.2010 komu môže spotrebiteľ pri zamietnutí reklamácie zaslať výrobok na odborné posúdenie, čo bolo zistené inšpektormi pri kontrole uskutočnenej dňa 15.03.2011 na prevádzke žalobcu - Obuv DANEА, OC AUPARK.

Žalobca namietal, že predmetnú reklamáciu preukázateľne vybavil v zákonnej lehote 30 dní, pričom táto reklamácia bola čiastočne uznaná tak, že v časti bola reklamácia zamietnutá a v časti bola reklamovaná vada odstránená lepením. Súčasťou vybavenia reklamácie bolo aj doloženie odborného posudku na náklady žalobcu. Žalobca poukázal na to,

že neuvedenie informácie o tom, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie, nie je potrebné uviesť v doklade o vybavení reklamácie, pričom podotkol, že zákon č. č. 250/2007 Z.z. nepozná inštitút čiastočného uznania reklamácie a ani nevyžaduje existenciu plurality subjektov – odborne spôsobilých osôb, resp. inštitút „kontrolných odborných posudkov“. Žalobca mal za to, že žalobou napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodu porušenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Poukázal na povinnosť správneho orgánu postupovať podľa vyšetrovacej zásady a vykonať všetky navrhnuté dôkazy a vysporiadať sa s nimi. V odôvodnení musia byť podľa žalobcu uvedené skutočnosti tvoriace podklad pre rozhodnutie, osobitne dôkazy a tiež dôvody, pre ktoré správny orgán považoval dôkazy navrhnuté účastníkom konania za nepodstatné pre posúdenie veci. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie nespĺňa uvedené kritériá, odôvodnenie nie je presvedčivé pokiaľ ide o vysporiadanie sa s tvrdeniami účastníka konania a rovnako aj pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty.

Žalobca tvrdil, že v doklade o vybavení reklamácie nepriamo uviedol subjekt, ktorý vydal odborný posudok a preto je podľa neho požiadavka na uvedenie iného odborne spôsobilého subjektu bez zákonnej opory. Zároveň poukázal na článok 2 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a na skutočnosť, že rozhodnutím žalovaného, ako aj prvostupňovým rozhodnutím, mu bola uložená pokuta za porušenie povinnosti, ktorú mu zákon č. 250/2007 Z.z. neukladá. Svoju zákonnú informačnú povinnosť si podľa neho splnil, aj keď nie doslova tak, ako sa to predpokladá v konkrétnom ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z..

Žalobca tiež s ohľadom na povinnosť správneho orgánu dbať na to, aby v rozhodovaní o skutkovo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely, poukázal na iné rozhodnutie žalovaného, ktorým bola uložená pokuta vo výške 150 eur v situácii, kedy podľa žalobcu došlo k väčšiemu zásahu do práv spotrebiteľa ako v žalobcovom prípade. Žalobca vyjadril názor, že rozhodnutia žalovaného o uložení sankcie žalovaný nebolí čo do výšky, ako aj právneho základu ich uloženia, dostatočne zdôvodnené a preto označil napadnuté rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné. Na záver odkázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá tvorí prílohu k žalobe.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že vychádzal zo skutkového stavu zisteného kontrolou zdokumentovanou v inšpekčnom zázname, z ktorého je zrejmé, že na doklade o vybavení reklamácie žalobca reklamáciu uplatnenú po 12 mesiacoch od kúpy tovaru zamietol ako neuznanú a neuviedol, komu môže spotrebiteľka zaslať výrobok na odborné posúdenie. Zdôraznil, že je orgánom kontroly vnútorného trhu, pričom jeho úlohou je posudzovať formálny postup reklamačného konania a nie subjektívnu stránku reklamácie, t. j. či bola reklamácia opodstatnená a aké bolo rozhodnutie o vybavení reklamácie. Zo strany žalovaného je dôležité zachovanie práva spotrebiteľa na preskúmanie reklamácie, na rozhodnutie o nej v zákonnej lehote a vydanie dokladu o vybavení reklamácie spotrebiteľovi. Žalovaný ďalej vyjadril názor, že aj keď predávajúci zabezpečí odborný posudok, má byť spotrebiteľovi poskytnutá informácia o tom, komu môže zaslať výrobok na odborné posúdenie. Neuvedením tejto informácie preto bola spotrebiteľka v danom prípade ukrátená na svojich právach. Podľa žalovaného je sankcia uložená prvostupňovým správnym orgánom primerane vysoká vzhľadom na dané porušenie zákona i právnu prax inšpektorátov Slovenskej obchodnej inšpekcie pri udeľovaní sankcie za rovnaké porušenia zákona. Žalovaný uzavrel, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený v súlade s platnými právnymi predpismi a protiprávnosť skutku bola preukázaná.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených

v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov krajský súd zistil, že spotrebiteľka Miroslava Kutlákova dala podnet ku kontrole u žalobcu z dôvodu poškodenia reklamovaného tovaru počas vykonávanej opravy a nevyhovenia jej žiadosti o vrátenie peňazí alebo výmenu obuvi aj napriek opakovanému vyjadreniu nespokojnosti s vybavením reklamácie. Spotrebiteľka v podnete zároveň namietla aj spôsob informovania o vybavení reklamácie a jej uložení na predajni, pričom po uplynutí 30 dňovej reklamačnej lehoty jej každý deň prevádzkovateľ účtoval sumu 0,33 eur. Spotrebiteľka k podnetu priložila aj emailovú komunikáciu vedenú medzi ňou a žalobcom.

Inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie vykonali dňa 15.03.2011 kontrolu v prevádzke: Obuv DANEÁ, OC AUPARK, Einsteinova 18, Bratislava, so zameraním na prešetrenie podnetu č. 221/2011 vo veci kontroly dodržania postupu reklamačného konania, t. j. reklamácie uplatnenej spotrebiteľkou Miroslavou Kutlakovou na obuv zakúpenú v uvedenej predajni, ktorú prevádzkuje žalobca. Z inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly dňa 15.03.2011 súd zistil, že ku kontrole boli predložené všetky doklady k reklamácie spotrebiteľky. Oznámením č. k. P/0128/01/2011 zo dňa 28.04.2011 žalovaný oznámil žalobcovi začatie správneho konania o uloženie pokuty podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nakoľko vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z.

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj rozhodnutím č. P/0128/01/2011 zo dňa 20.05.2011 uložil žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. pokutu vo výške 200 eur pre porušenie povinnosti predávajúceho pri zamietnutej reklamácie uplatnenej po 12 mesiacoch od kúpy uviesť na doklade o vybavení reklamácie č. DPA 0576/11 zo dňa 02.12.2010 a 28.12.2010 komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie. Uvedené bolo zistené pri kontrole uskutočnenej dňa 15.03.2011 na predmetnej prevádzke, pričom podľa zistení inšpektorov na doklade o vybavení reklamácie bola reklamácia spotrebiteľky zamietnutá bez uvedenia, komu môže spotrebiteľka zaslať výrobok na odborné posúdenie, čím bol porušená § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z..

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SK/0355/99/2011 zo dňa 06.02.2012 tak, že odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zamietol a toto rozhodnutie potvrdil z dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení k žalobe.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti ak sa na takéto konania vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z. ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil po 12 mesiacoch od kúpy a predávajúci ju zamietol, osoba, ktorá reklamáciu vybavila, je

povinná v doklade o vybavení reklamácie uviesť, komu môže spotrebiteľ zaslať výrobok na odborné posúdenie.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2 000 000 Sk; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5 000 000 Sk.

Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Po preskúmaní veci súd konštatoval, že sankcionované porušenie povinnosti predávajúceho stanovené v § 18 ods. 7 zák. č. 250/2007 Z.z. bolo v správnom konaní spoľahlivo preukázané. Žalobca ako predávajúci v doklade o neuznaní reklamácie spotrebiteľky uplatnenej po 12 mesiacoch od kúpy tovaru neuviedol, komu môže spotrebiteľka zaslať výrobok na odborné posúdenie. V doklade o vybavení reklamácie naopak spotrebiteľku informoval, že jeho stanovisko v reklamácií je konečné a preto považuje celú záležitosť za uzavretú. Napriek tomu, že reklamáciu čiastočne uznal a reklamované poškodenie opravil lepením, spotrebiteľke oznámil, že na základe odborného stanoviska č. 528/10 spracovaného osobou oprávnenou výrobcom na záručný a pozáručný servis tovaru reklamáciu zamietla. Spotrebiteľku však neinformoval, komu môže zaslať výrobok na odborné posúdenie, čím porušil povinnosť stanovenú v § 18 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z.

K argumentácii žalobcu súd uvádza, že nebolo povinnosťou žalobcu ako predávajúceho vyžiadať si k vybaveniu reklamácie v stanovenej lehote odborné stanovisko, aj keď takýto postup žalobcu je možné oceniť. Účelom predmetnej časti právnej úpravy reklamačného konania je umožniť spotrebiteľovi a preveriť si oprávnenosť vybavenia neuznanej reklamácie prostredníctvom odborného posúdenia reklamovaného výrobku. Za týmto účelom zákon ukladá predávajúcemu povinnosť informovať spotrebiteľa, komu môže zaslať výrobok na odborné posúdenie, pričom rozhodnutie o tom, či a ktorej odborne spôsobilej osobe reklamovaný výrobok zašle, patrí spotrebiteľovi. Z uvedených dôvodov je

súd presvedčený, že z tohto hľadiska posúdil správny orgán vec po právnej stránke správne, keď konštatoval, že žalobca si uvedenú informačnú povinnosť voči spotrebiteľovi nesplnil.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, táto bola určená pri dolnej hranici zákonom vymedzenej sadzby. Správne uváženie žalovaného o pokute nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom a zdôvodnenie rozhodnutia v tejto časti je možné považovať za dostačujúce pre jeho súdne preskúmanie z hľadiska kritérií, ktoré pre posúdenie primeranosti výšky uloženej pokuty stanovuje zákon. Žalovaný sa takisto vysporiadal s argumentáciou žalobcu o dôvodoch uloženia pokuty vo výške 200 eur v porovnaní s rozhodnutím, na ktoré poukázal v konaní žalobca, keď uviedol, že sankcia vo výške 150 eur bola síce uložená za to isté porušenie zákonnej povinnosti, avšak drobnej podnikateľke (živnostníčke), ktorá na viac vybavila reklamáciu spotrebiteľky navrhovaným spôsobom a bezodkladne. Súd dodáva, že z ustanovenia § 3 ods. 4 správneho poriadku nevyplýva pre správny orgán povinnosť postupovať pri rozhodovaní v podobných veciach úplne jednotne, neprípustné sú len zjavne neodôvodnené rozdiely. Takáto situácia však v prípade žalobou napadnutého rozhodnutia nenastala.

Vzhľadom na uvedené dospel Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci k záveru, že žalovaný vo veci dostatočne zistil skutkový stav, tento po právnej stránke posúdil správne a svoje závery aj náležite odôvodnil. Keďže námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, postupoval súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

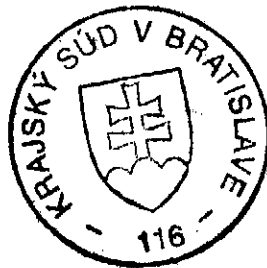
O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a nepriznal právo na náhradu trov žiadnemu z účastníkov, nakoľko žalobca vo veci úspech nemal a žalovanému v konaní o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia právo na náhradu trov konania nepatrí.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Bratislava, dňa 02.04.2014

JUDr. Marián Trenčan
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská

Kancelária ÚR SOI	
Došlo: 15. 04. 2014	
Podacie číslo: <i>PK2</i>	Císlo spisu:
Prílohy/listy: <i>1</i>	Vybavuje: